

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρονται ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς

Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν

καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βιλμπεργ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασι τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη τοῦ α', β', γ', δ', ε', καὶ ς' ἔτους εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΟΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ.χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

34 Ὁδὸς Φιλελλήνων 34

Ἀπέναντι Ἀγγλ. Ἐκκλησίας

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—12 π. μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῇ ἀποστολῇ τοῦ φύλλου γίνεται δεκτή μόνον ἐντός οκτῆ ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ἢ δημοσιεύματα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστολῆς δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγγεῖλα ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

Αἱ μεταβάλλουσαι δεύθουσιν ὀφείλουσι ν' ἀποπέλλωσι γραμματικῶς 50 λεπτῶν ποδὲς ἐκτύπων νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τὸ Νέον Πνεῦμα (ὑπὸ κ. Μαρίας Μαρτέν).—Σύγγραφοι "Ἑλληνες ποιηταὶ (ὑπὸ κ. Εὐφροσύνης Κετσοῦ).—Γυναικεῖα δοῦσις ἐν Ἀγγλίᾳ.—'Απ' Ἀθηνῶν εἰς Σικάγον. Ἡμερολόγιον Ἑλληνίδος ταξιδιωτίδος.—Ἡ ἑορτὴ τῶν κυριῶν ὑπὲρ τῶν σεισμοπλήκτων.—Ἵγιεινὴ καὶ καλλονὴ τῆς γυναικός. (Ἵπὸ κ. Marie Jouvence).—Ποικίλα.—Ἀλληλογραφία.—Συμβουλαί. Συναγῆ. Ἐπιφυλλίς.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

(Ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισιῶν)

Ὁ κ. Σπύλλερ ἐλάλησε. Τὸ Νέον τοῦ Πνεύμα δὲν περιορίζεται ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ πολιτικοῦ ὁρίζοντος. Πλανᾷται ἰδίως ἐπὶ τῶν κοινωνικῶν ζητημάτων.

Οὕτως εἶς τινα ἐναρκτήριον σχολικὸν λόγον τοῦ διέγραψε τὰ ὄρια, ἐν οἷς πρέπει νὰ περιορισθῇ ἡ γυναικεῖα ἀνάπτυξις. Ἀπαράλλακτα ὡς ὁ ἱστορικὸς ἐκεῖνος βασιλεὺς, ὅστις ἐνθρονισμένος πρὸ τῆς θαλάσσης ἔλεγε πρὸς τὸ προχωροῦν πρὸς τὴν ξηρὰν κῆμα: Δὲν θὰ ὑπάγῃς ὑψηλότερα. Εὐτυχῶς ἢ δυστυχῶς ὁ ὠκεανὸς δὲν ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ Δανοῦ βασιλέως, πρᾶγμα τὸ ὅποσον ἐλπίζομεν ὅτι θὰ πάθῃ καὶ ὁ κ. Σπύλλερ.

Ὅλοι αἱ γυναῖκες δὲν θὰ φθάσωσιν ἴσως οὔτε τὰ ὄρια, ἅτινα διαγράφει ὁ πολιτικοπαιδαγωγὸς μας, ἀλλὰ πολλοὶ θὰ τὰ ὑπερπηδήσωσιν ἀναμφιβόλως, ὡς συμβαίνει καθ' ἑκάστην.

Οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες, ἐπαναλαμβάνει, δὲν εἶναι ἴσοι. Καὶ χωρὶς νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ὑπεροχῆς, φαίνεται ὑπονοῶν αὐτὴν πρὸς τὸ μέρος τῶν ὁμοίων του. Ὅμιλεῖ, λέγει, ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους καὶ ἐν ὀνόματι τῆς φύσεως, τῆς ὁποίας εἶναι ὁ ἐπίσημος διεργηθεὺς.

Καὶ οὕτω ὁ πληρεξούσιος οὗτος τῆς φύσεως, ἀσυζητητῶν πλέον ὁρίζει διὰ τὴν γυναικὰ θέην ὑποδεστέρου, καίτοι κατω-

τέρω λέγει ὅτι αἱ γυναῖκες πρέπει νὰ ἐμπνέουν τοὺς ἄνδρας εἰς τὰς καθημερινὰς σκέψεις καὶ πράξεις των.

Ἰδέα παράδοξος! Πῶς εἶναι δυνατὸν ὄντα ὑποδεστέρας φύσεως νὰ ἐμπνέωσι καὶ κανονίζωσι τὸν βίον τῶν ἀνωτέρων των!

Ἡμεῖς ὅτι ἡ ἐμπνευσις ἐνομιζομεν ἔρχεται πάντοτε ἐκ τῶν ἄνω καὶ ὄχι ἐκ τῶν κάτω, καὶ ὅτι ἡ ἐμπνεύουσα τὸν ἄνδρα γυνὴ ὄφειλε νὰ εἶναι ἴση τοῦλάχιστον πρὸς αὐτόν.

Ἄγνοοῦμεν ἀληθῶς κατὰ πόσον αἱ γυναῖκες ἀντάπευρήθησαν μέχρι τοῦδε εἰς τὴν συμβουλήν ταύτην τοῦ κ. Σπύλλερ, ἀλλὰ παρατηροῦμεν ὅτι οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν φαίνονται κακῶς μάλλον ἢ καλῶς ἐμπνεύμενοι. Πταῖουν ἄρα αἱ γυναῖκες; Ἡ μάλλον οἱ ἄνδρες συνεπέστεροι πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ κ. Σπύλλερ καὶ δὲν λαμβάνουσι ποσῶς ὑπ' ὄψει τὰς ἐμπνεύσεις τῶν κατωτέρων των;

Ἄλλ' ὁ κ. Σπύλλερ καὶ τοι εἶναι ὑπέρομαχος τῶν Λυκειῶν τῶν νεανίδων, — ἀφοῦ αὐτὸς ἀπήγγειλε τὸν πανηγυρικὸν τῶν ἐγκαινίων τοῦ Λυκείου τῶν Βερσαλλιδῶν, — φαίνεται ἐπιφυλακτικὸς ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἐν τοῖς Λυκείοις ἐνπαιδείσεως. Δυσχερρίζεται ὅτι τὰ αὐτὰ ζητήματα, τὰ αὐτὰ μαθήματα πρέπει νὰ διδάσκονται ἄλλως πρὸς τὰς γυναῖκας καὶ ἄλλως πρὸς τοὺς ἄνδρας.

Ἵπάρχουσι λοιπὸν δύο τρόποι διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς ἱστορίας, τῶν μαθηματικῶν, τῶν ξένων γλωσσῶν, τρόπος ἀνδρικός καὶ τρόπος γυναικεῖος; Καὶ ἐν πρόβλημα θὰ εἶχε δύο λύσεις ἀναλόγως τοῦ φύλου τοῦ λύτου αὐτοῦ. Ἐνομιζομεν μέχρι τοῦδε ὅτι ἡ ἀλήθεια δὲν ἔχει γένος. Καὶ ἐὰν παριστῶσιν ἐνίοτε αὐτὴν ὑπὸ τὴν μορφήν γυναικός, εἶναι διὰ νὰ τὴν καταστήσωσι θελατικωτέραν. Αἱ γυναῖκες δὲν ἀξιοῦν βεβαίως ὅτι ἔχουν τὸ μονοπώλιον, ἀλλὰ δὲν τὸ ἀναγνωρίζουν ἀποκλειστικῶς καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας.

Ἡ ἀξίωσις ἐπίσης τοῦ νὰ καθορίσῃ τις τὰ ὄρια τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας εἶναι ἀπαράδεκτος. Δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ εἰς

άνθρωπινον πλάσμα άνδρα ή γυναίκα, βαδίζουσιν προς τὰ εμπρός, προς τήν αλήθειαν, προς τὸ καλόν, προς τὸ μέγα: Στήθη. Δὲν σοὶ επιτρέπω νὰ προχωρήσῃς.

Ἄλλ' ὁ κ. Σπύλλερ δύναται νὰ κοιμάται ἡσυχος. Μετριότητες άνδρικοί καὶ γυναικεῖαι θὰ υπάρχουν πάντοτε ἀρκεταὶ διὰ τὰ ὑποδέστερα στάδια τῆς κοινωνίας καὶ τὰς πεζοτέρας ἀνάγκας τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν διατρέχει ἐντεῦθεν οὔτε αὐτός, οὔτε οἱ ὡς αὐτὸν σκεπτόμενοι τὸν κίνδυνον νὰ φέρωσι διαπρήτους περικνημίδας ἢ νὰ ἐτοιμάζωσι μόνον τῶν τὴν τροφήν των.

Ὁ κ. Σπύλλερ ἐπικαλεῖται διὰ τὴν πολιτικὴν τῆς δημοκρατίας τὴν συνεργασίαν τῶν γυναικῶν. Καὶ λέγει ὅτι ἡ σύγχρονος γυνὴ θὰ καταστῇ ὁ πολυτιμότερος ἀγωγὸς τῆς ὑπερασπίσεως καὶ τῆς διαδόσεως τῶν δημοκρατικῶν ἰδεῶν.

Λέγει πρὸς τούτους ὅτι δὲν ἐμελετήθη ἀρκούντως τὸ μέγα τοῦτο φαινόμενον τῆς πολιτικῆς μεταρρυθμίσεως τοῦ ἔθνους διὰ τῆς γυναικός. Οὐδεὶς ἐπρόσεξεν εἰς τὴν ἀναζύμωσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων, ἐξ ὧν ἡ δημοκράτις γυνὴ ὀρμημένη ἀνήλθεν εἰς ὑψηλὴν περιωπὴν πρὸς ἀναζήτησιν τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης.

Ἐνταῦθα εἴμεθα ἐντελῶς σύμφωνοι μὲ τὸν κ. Σπύλλερ. Θὰ τὸν ἠθέλομεν μόνον λογικώτερον καὶ συνεπέστερον πρὸς τὰς ἰδίας ἀρχὰς του. Εὐτυχῶς ὅτι αἱ γυναῖκες δὲν ἀνέμεναν τὴν πρόσκλησιν του, ἵνα καταστῶσι καλὰ δημοκράτιδες. Ἄλλὰ βεβαίως δὲν εἶναι λόγος ὡς ὁ τὸν Βερσαλιῶν, οἵτινες θὰ ὑψώσουν τὰς γυναικας εἰς σημεῖον, ὥστε ἐπ' αὐτῶν νὰ ἀναθήτῃ τὰς ἐλπίδας τῆς ἢ Γαλλικῆς δημοκρατίας.

Διστάζομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι λαλῶν ὁ κ. Σπύλλερ, διέτελει ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν γυναικός.

Παρίσιοι

Μαρία Μαρτέν.

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΠΟΙΗΤΑΙ

ΣΧΟΛΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

Α'.

Βλέπων τις τὴν νῦν ἀθηρὰν καὶ εὐδαίμονα ὄψιν τῆς πόλεως τῶν Ἀθηναίων, μετὰ τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῆς, πληθυσμοῦ εὐρωπαϊκῆς πρωτευούσης, βλέπων τὰ πολυάριθμα αὐτῆς εκπαιδευτικὰ καὶ φιλανθρωπικὰ καταστήματα, τὴν Βουλὴν τῆς, δυσκόλως δύναται νὰ φαντασθῇ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν τῆς Ἑλλάδος πρὸ πενήντα μόλις ἐτῶν, ὅτε ἐπερατοῦτο ὁ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας ἀγὼν.

Ἡ χώρα ἦτο σωρὸς ἐρειπίων, ὁ Κυβερνήτης Καποδίστριας μετέβαινε ἀπὸ Αἰγίνης εἰς Πόρον, καὶ ἀπὸ Πόρου εἰς Ναύπλιον, μόλις εὐρίσκων κατάλυμα δι' ἐαυτὸν καὶ τὴν κυβέρνησίν του: οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων δυνάμεων, αἱ ἑλληνικαὶ οἰκογένειαι αἱ τίως ἐν εὐπραγίᾳ ζῶσαι, διῆγον ἐν πτωχικαῖς καλύβαις, στερούμεναι παντὸς ὅ,τι ἀποτελεῖ τὸν βίον εὐχάριστον.

Δὲν ἔβλεπέ τις ἐν μέσῳ τῶν ἐρειπίων, εἰμὴ πλῆθος ἐνδεδῶν καὶ παληκάρια φέροντα τὰ ὄπλα των μετὰ δικαίας ὑπερηφανίας. Αὐτοὶ ἀναδείξαντες τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν, εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ σεμνύνωνται ἐπὶ τῷ ἡρώσιμῳ των, ἀλλ' ἐνόστε ἑλλη-

σμύονον ὅτι ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν ἔπαυεν ἐκεῖ, ἔθθα ἤρχιζεν ἡ εἰρηκὴ ὀργάνωσις τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀτιμωσάμενη ἦτο πλήρης εἰσέτι τῆς ὀσμῆς τῆς πυρίτιδος. Τραχυτῆς τις καὶ ἀγριότης ἐπλήρουσαν εἰσέτι τὰς ψυχὰς τῶν πολεμιστῶν τῆς χθῆς. Πάντες οἱ γάλλοι περιηγηταὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἀναφέρουσι τὴν ἐντύπωσιν ἣν σκηνοθήθησαν ἐκ τῆς ἐπικρατούσης εἰσέτι ταραχῆς τῶν πνευμάτων. Μετὰ τὴν γενομένην ἐκρηξιν τὸ ἡφαιστεῖον βραδέως ἐσθύνοντο, τὸ δὲ ἔδαφος εἰσέτι εἰσέτετο. Οἱ πλεῖστοι τῶν ἐπισκεψαμένων τὴν Ἑλλάδα ὀλίγα ἔτη μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν της, εἶδον ἐν τῇ τότε δυσπραγίᾳ τὴν ἐνδειξιν τοῦ ἡρωϊσμοῦ, μεθ' οὗ οἱ Ἕλληνες διεξήγον ἄνευ μέσων καὶ πόρων τὸν μακρὸν ἐκεῖνον ἀγῶνα. Ἔτεροι, ὡς ὁ διάσημος φίλος μου Edmont About διστάζοντες περὶ τῆς τελικῆς ἐπιτυχίας ἐθεώρησαν ὡς ὑπερβολὴν οἰήσεως τὴν ἐπιτοιοῦτῳ ἐλευσινῷ κατορθώματι καύχησιν.

Ὁ συγγραφεὺς τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος πρῶτος ἀπέπτυσεν ἕκτοτε τὰς τοιαύτας δοξασίας, αἵτινες δὲν ἦσαν ἢ εὐφυολογία καὶ δὲν παρέλειψεν οὐδεμίαν περιστάσιν ὅπως μαρτυρησῇ περὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι γενομένων προόδων.

Ἡ μεταβολὴ ἐπῆλθε βαθμηδόν. Ἡ ἐρημωθεῖσα ἐπιφάνεια τῆς χώρας ἐκαλύφθη ἐκ νέου ἐξ ἐλαίωνων καὶ ἀμπελώνων, πόλεις ἀνεκτίσθησαν, οἰκίαι ἀνοικοδομήθησαν, σχολεῖα ἠνεώχθησαν, τυπογραφεῖα εἰσῆχθησαν. Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία ἤρξατο ἀναδιοργανίζομένη ἐπὶ νέων βάσεων. Ἡ ἐργασία αὐτῆ, ὡς φαίνεται καὶ ἂν ἦτο, δὲν ἠδύνατο νὰ τελειωθῇ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἄλλην· ἐξακολουθεῖ εἰσέτι, ἀλλ' ὑπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Καποδίστριας καὶ κατὰ τὴν πρώτην δεκαετίαν τῆς βασιλείας τοῦ Ὄθωνος ὁπόσον διάφορος ἦτο ἢ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς παρουσίας αὐτῆς καταστάσεως.

Β'.

Ἐπὶ τοιαύτας περιστάσεις, ἐν μέσῳ τῶν ὠδῶν τῆς ἀναγεννήσεως, ἀνεπτύχθη τὸ ποιητικὸν πνεῦμα τῶν δύο ἀδελφῶν Ἀλεξάνδρου καὶ Παναγιώτου Σούτσων. Ἀνήκοντες εἰς τὴν ἐξηγενησμένην καὶ λογίαν κοινωνίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Φαναριῶται ἔλκοντες τὸ γένος ἐξ ἐπιστῆμων οἴκων, ἐσπούδαζον εἰς Παρίσιους ὅτε ἐξερράγη ἡ ἐπαναστάσις ἐν Ἑλλάδι. Ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός των, ἐκατόνταρχος τοῦ ἱεροῦ λόγου, εἶχε φωνεῖν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἐν Δραγατσάνῳ.

Οἱ νεώτεροι ἀδελφοὶ τοῦ ἥρωος, οἵτινες βραδύτερον ἤγειρον εἰς μνήμην αὐτοῦ τε καὶ τῶν συντρόφων του τὸ παρὰ τὸ Πανεπιστήμιον τῶν Ἀθηναίων κείμενον μνημεῖον, δὲν ἠδύνατο νὰ διαμένωσιν εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἐνόσφ ἐν Ἑλλάδι ἐμάχοντο οἱ συμπατριῶταί των. Γάλλοι τὴν ἐκπαίδευσιν ἦσαν Ἕλληνες τὸν τε νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. Ἐν τοῖς ὠραίοις στίχοις οὗς ὁ Ἀλέξανδρος Σούτσος ἀπέτεινε, τῷ 1836, εἰς τὸν ποιητὴν Χριστόπουλον, περιγράφει τὰς ἐλπίδας, αἵτινες ἐτάρασσον τὴν ψυχὴν του, ὅτε ἔσπευδε πρὸς βοήθειαν τῆς ἐπαναστατησάσης πατρίδος του.

Ὅταν ἤκουσα ἔς τῶν Γάλλων τὰς Ἀθήνας κατὰ πρῶτον τῆς ἑλληνικῆς μας δόξης καὶ τῶν ἑλλων μας τὸν κρότον ἵνα ἰδῶ ἐφανταζόμεν τὴν ἑλληνικὴν φυλὴν Ἐλευθέραν ἐκ Μαλέου μέχρις ἄκρων τοῦ Βυζεῖνου, καὶ ἐξ ἀνδρῶν τετρακοσίων ἀντιπροσώπων βουλὴν, σ' τὴν ἐπιτάλορον καθέδραν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.

Κάτοικος ὁ Ἕλληρ τώρα βασιλείου στενωπάτου. Μὲ τὰς δύο χεῖρας φθάνει καὶ τὰ δύο στήθερά του.

Κ' ἢ Ἑλλάς ἡ πεινασμένη Ἀπ' τὸν Βρετανὸν προσμένει Ἐνα ψίχαιο τὰ πέση Ὅταν κί ὄπωσ τὸν ἀρέση.

Κ' ἢ Ἐλευθερία στέκει σκυθρωπὴ, σιωπηλὴ, Κι' οὐδὲ δόξα πλέον ἔθνον, οὐδὲ δῆμος ἢ βουλὴ!

Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν ὁ βασιλεὺς Ὄθων δὲν εἰσέτι εἶχεν ἀναγκασθῆ νὰ χορηγήτῃ τὸ σύνταγμα, ὅπερ παρεχώρησε τῷ 1843 κατ' ἀπαίτησιν τοῦ λαοῦ. Ἐζήτουν τότε συνταγματικὰς ἐλευθερίας καὶ τὴν ἀποπομπὴν τῶν κυβερνῶντων τὴν χώραν Βαυαρῶν. Ὁ δὲ Σούτσος ἠγωνίζετο ὑπὲρ τούτου, μεθ' ὅσης ζέσεως ἀντέπραπτεν ἄλλοτε κατὰ τοῦ Καποδίστριας.

Ἐπῆρξε πάντοτε ἀδιάλλακτος. Ὁ πατριωτισμὸς του οὐδέποτε ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἀπαιτήσεις τῶν συμφερόντων τοῦ Κράτους, οὔτε ὑπέφερε τὰς βραδύτητας βαθμιαίας κοινωνικῆς προόδου. Ἡ πλήρης πάθος ἰδιοσυγκρασία του καθίστα αὐτὸν ἐντίπαλον ἀνένδοτον, τὰ δὲ περιβάλλοντα αὐτὸν στοιχεῖα δὲν ἦσαν τὰ ἀρμόδια ὅπως κατευνάσσει τὰς ἐξάψεις του. Οἱ ἀντιπολιτευόμενοι εὕρισκον ἐν αὐτῷ ἰσχυρὸν σύμμαχον, καὶ ἐπειδὴ τότε ἢ Ἑλλάς εἶχεν ὀλίγας ἐφημερίδας, καὶ αὐτὰ δὲ τὰ βιβλία ἦσαν σπάνια, αἱ σάτυροι τοῦ Σούτσου ἦσαν ὡς ἄλλαι διακηρύξεις, αἵτινες ἀντιγραφόμεναι ἀπεστηθίζοντο καὶ ἀνέφλογον ἔτι μᾶλλον τὰ πάθη.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΔΡΑΣΙΣ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ.

(Ἀναπόκρισις ἐκ Λονδίνου).

Πρὸς τὴν κ. Κ. Παρρὲν Διευθύντριαν τῆς Ἐφημ. τῶν Κυριῶν εἰς Ἀθήνας.

Ἀγαπητὴ Κυρία,

Τὸ ἐν Σικάγῳ Διεθνὲς τῶν Γυναικῶν Συνέδριον ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ φιλοξενηθῶμεν πᾶσαι αἱ ἐπὶ τοῦ γυναικείου ζητήματος πρωταγωνιστοῦσαι γυναῖκες ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην καὶ νὰ κριθῇ ἐκάστη ἐξ ἡμῶν ἀναλόγως τῆς ἀξίας αὐτῆς. Ἀφ' ἐτέρου τὸ ὑπὸ τῶν Ἀμερικανίδων γυναικῶν δοθὲν ὑμῖν παράδειγμα τῶν Διεθνῶν Ἐνώσεων δύναται νομιζόμεν νὰ γενικευθῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ, ὅπου ἡ σύγκοινωνία εἶναι ἀμεσώτερα καὶ αἱ μεταξὺ μας ἐπὶ παντὸς ζητήματος συνεννοήσεις ἀποβαινοῦν εὐκολώτεροι.

Ἐκ τῆς δευτέρας ταύτης ἰδέας ὀρμώμεναι προέβημεν εἰς σύστασιν ἐν Λονδίῳ Γυναικείας Διεθνούς Ἐνώσεως, ἥτις ἐν συνεδριάσει αὐτῆς ἀπένευεν ὑμῖν, ἀξιότιμη Κυρία τὸν τίτλον Ἀντιπροέδρου παμφηρεῖ.

Γνωρίζουσαι ὑμῖν τὴν ἀπόρασιν τοῦ ὑμετέρου Συμβουλίου, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ ἐνωθῆτε μεθ' ἡμῶν ἐν ταῖς ἐνεργείαις σας, καὶ νὰ συμμορφωθῆτε εὐπρεστομένη με τοὺς ὅρους τοῦ προγράμματος, τοῦ κανονίζοντος τὰ καθήκοντα τοῦ Προεδρείου.

Ἐλπίζουσα, ἀξιότιμη Κυρία, ὅτι θέλετε εὐαρεστηθῆ νὰ ἀποδεχθῆτε τὴν θέσιν, ἣν τὸ Συμβούλιον τῆς Διεθνούς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν ὑπὸ μεγίστης ἐκτιμῆσεως ὀρμώμενον σᾶς ἀπονέμει, σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς ὑπολήψεώς μας, μεθ' ἧς διατελοῦμεν

ἡ Πρόεδρος Warner Knood.

Σ. Δ. Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐφημ. τῶν Κυριῶν» ἐυχρῶμεν

διὰ τὴν ἀπονεμηθεῖσαν αὐτῇ τιμὴν, ἐκφράζει καὶ δημοσίᾳ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας τῆς πρὸς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐν Λονδίῳ Διεθνούς Ἐνώσεως τῶν Γυναικῶν. Δέχεται δὲ τὸν ἀπονεμηθέντα αὐτῇ τίτλον, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει κατορθώσει νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς προσδοκίας τῶν κυριῶν, αἵτινες ἐτίμησαν αὐτὴν διὰ τῆς ἐμπιστευτικῆς ψήφου των.

ΑΠ' ΑΘΗΝΩΝ ΕΙΣ ΣΙΚΑΓΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΔΟΣ ΤΑΞΕΙΔΙΩΤΙΔΟΣ

ΛΕ'.

Τρικυμιάδης ἡμέρα. Καίτοι οὔτε ἄνεμος συρίζει, οὔτε καταιγίς μᾶς ἀπειλεῖ καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς φύσεως εὕρισκονται εἰς ὀκαλωτάτας μεταξὺ των σχέσεις. Ὁ οὐρανὸς εἶναι αἴθριος, χωρὶς παραπετάσματα ἀπὸ σκοτεινὰ νέφη, καὶ ἡ θάλασσα ὁμοιάζει πρὸς ἀπέραντον κυματοειδὲς μεταξόστρωμα. Ἡ τρικυμία λοιπὸν ἢ μεγάλη, ἢ καταποντιστικὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀνθρώπινα κύματα μαῦρα, ἄσχημα, ἄχρα κατὰ τὸ πλεῖστον. Αἱ ὁδοὶ αἱ μεγάλαὶ ἐκείναι καὶ ἀτελεύτητοι ὁδοὶ, βρῖθουν, εἶναι πλημμυρισμένοι ἀπὸ κόσμον, ὅστις τρέχει ὀρμητικὸς εἰς διάφορα ἀντίθετα ρεύματα.

Ἡμεῖς ἐδῶ, ὅπου τόσον ὀλίγοι εἴμεθα καὶ τόσον βραδέως κινούμεθα, δὲν δυνάμεθα νὰ φαντασθῶμεν συνωστισμὸν πλήθους τοιοῦτον, ἀλλ' οὔτε τὸ μοναδικὸν φαινόμενον ὄλου αὐτοῦ τοῦ κόσμου τρέγοντος κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, χωρὶς νὰ καταπατῆται καὶ νὰ στραγγαλιζέται. Ἡ τέχνη τῆς ταχείας κινήσεως, τῆς ταχείας ἐκποπίσεως δὲν προήχθη μόνον διὰ τοῦ ατμοῦ καὶ ἠλεκτρισμοῦ εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Ὁ δρόμος, τὸ βᾶδισμα ἐκεῖ εἶναι τόσον συστηματοποιημένα, ὥστε ἐνῷ νομίζετε ὅτι οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦν μόνον, αὐτοὶ τρέχουν. Καὶ τρέχουν χωρὶς νὰ τοὺς ἐμποδίζῃ τις, διότι ὄλοι οἱ ἀνερχόμενοι ὁδὸν τινα ἀκολουθοῦν πάντοτε τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν, ὡς ὄλοι οἱ κατερχόμενοι ἐπίσης. Πολλὰκις συμβαίνει νὰ σχηματίζωνται ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἀλληλοδιαδόχως πέντε—ἕξ συστοιχίαι ἀνθρώπων ἀνερχομένων καὶ κατερχομένων, καὶ τότε ἀληθῶς παρουσιάζουν ἑκτακτον φαινόμενον ἀπεράντου ποταμοῦ, τοῦ ὁποίου αἱ πηγαὶ καὶ ἐκβολαὶ εἶναι ἀντίθετοι καὶ τὸ ρεῦμα κατ' ἀναλογίαν σχηματίζει ἐν εἶδος παλιρροίας πολὺ περιέργου.

Σήμερον τὸ ἀνθρώπινον κύμα ἦτο ἰσχυρότερον ἀπὸ ἄλλοτε, διότι ἐτελεῖτο ἐορτὴ ἐπισήμου ὑποδοχῆς Εὐρωπαϊοῦ τινος πρίγκηπος, ἐπισκεφθέντος τὸ Σικάγον διὰ τὴν Ἐκθεσιν. Εὐρεθεῖσα εἰς τὸ μέσον τοῦ οὕτω συνωστίζομένου πλήθους, παρεσύρθη ἀσυνειδήτως ὑπὸ τοῦ ρεύματος καὶ ἐχάθη. Ἐχασα τὸν δρόμον μου, χωρὶς νὰ ἔχω καὶ ἐλπίδας νὰ τὸν ἐπανεύρω εὐκόλως διότι αἱ ὁδοὶ δὲν ἔχουν ὀνόματα, ἀλλ' ἀριθμούς. Καὶ ἡ μνήμη μου εὐρίσκειται εἰς πλήρη διάστασιν με τοὺς ἀριθμούς ἀπὸ τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας.

Ἐδοκίμασα νὰ ζητήσω ὁδηγίαν ἀπὸ τὸν πρῶτον διαβάτην. Ματαίᾳ καὶ κωμικῇ ἀπόπειρα. Μόλις ἐπρόφρασα νὰ ἀρθρώω τὴν λέξιν: σᾶς παρακαλῶ καὶ ὁ πρὸς ὃν ἀπηυθύνομαι εὕρισκετο τριάντα τοῦλάχιστον βήματα μακρὰν μου. Ὅλοι καὶ ὄλοι ἔτρεχαν, ὥστε τὸ ἔδαφος τοὺς ἔκαιε. Διὰ μίαν στιγμὴν ἀπηλπίσθη. Μοὶ ἤρχετο διάθεσις νὰ κλαίω καὶ νὰ γελῶ ἐνταυτῷ, ἰδίως ὅταν ἡ ἐπανάληψις τοῦ παρακαλῶ ἔμενεν ἄνευ ἀποτελέ-

σματος. Έσβύνετο, έχανετο, αφίπατο, ανέλυτο ή στερεότυπος εκείνη λέξις μου εις τὸ κενόν, χωρίς ὁ ἀπελιστικός τού-λάχιτος τόνος της νὰ συγκινήσῃ κανένα. Ἐρχισα νὰ μονολογῶ Ἑλληνικώτατα. Τὰ τώρα τί νὰ κάμω καὶ τὰ τί παλιότοπος εἶναι αὐτὸς μὲ ἀνεκούφιζαν ὀλίγον, ἐνῶ ἐναγωνίως ἐμελέτων τὰς πρὸ ἐμοῦ ἀστραπηδὸν παρελαυνούσας φυσιογνωμίας, μὲ τὴν ματαιάν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως εὐρεθῆ τις ὀλιγώτερον βιαστικός, ὅστις νὰ μὲ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν ἐκείνην. Ἡ ἀένναος ἐν τούτοις καὶ πυρετώδης αὐτὴ παρέλασις ἔρχισε νὰ μὲ ζαλιζῆ, ὅταν αἴφνης ἀστυφύλαξ τις διέσχισε τὸ πλῆθος καὶ μὲ ἐπλησίασε. Τί ἐπιθυμῆ ἡ κυρία; ἴσως εἶναι ξένη καὶ ἔχασε τὸν συνοδὸν της;

Καὶ τῷ εἶπον, ὀδηγήσατέ με εἰς τὸ ταχυδρομεῖον διότι ἐκεῖ μὲ ἀναμένουν. Ὁ καλὸς ἄνθρωπος μοὶ ἔδωκε τὸν βραχίονά του καὶ ὕψωσε τὸ ραβδίον του. Ὅλοι τότε παρεμέριζον πρὸ ἡμῶν, καὶ ἐντὸς στιγμῶν τινῶν εὐρέθημεν πρὸ τοῦ ταχυδρομεῖου, ὅπου μὲ ἀνέμενον πρὸ πολλοῦ.

Τὸ ταχυδρομεῖον

Τὰ ἤργησες, τί ἔκαμες ἐχάσαμεν, τὴν ὑπομονὴν, διεδέχοντο ἄλληλα μὲ τὴν δυσθυμίαν, ὑπ' ἣ κατελαμβάνεται τις ἀναμένων ἄλλον εἰς ὠρισμένην ὥραν καὶ μάλιστα ὅταν ὁ τις οὗτος εἶναι ἀνὴρ καὶ σίζυγος. Εἰς ὅλην αὐτὴν τὴν λογομαχίαν δυσκόλως συνενεργεῖται τὸν γέλωτα, ἀποπειρωμένη νὰ διηγηθῶ πῶς ἐχάθη καὶ πῶς ἐδυσκολεύθη νὰ εὐρω ἔδηγόν. Καὶ ἐνῶ διὰ τῆς διηγήσεως ταύτης τὸ τέως συνοφρωμένον πρόσωπον ἠθρία, ἐρθάσαμεν πρὸ τῆς θυρίδος τῆς παραλαβῆς τῶν ἐπιστολῶν.

Ἐδῶ οὔτε ἐλάλοῦμεν, οὔτε ἐγελοῦμεν πλέον. Ἡ συγκίνησις τῆς προσδοκίας εἶχεν ἀποκρυσταλλώσει εἰς τὰ χεῖλη μας καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν γέλωτα. Νὰ εἴσθε τόσο μακρὰν, νὰ σῶς χωρίζουν ἀπὸ τὸν τόπον σας ὠκεανοὶ καὶ ὄρη καὶ νὰ περιμένετε ἀπὸ ἐν μικρὸν τετράγωνον χάρτου τὴν θεραπείαν τῆς νοσταλγίας σας, τὴν ἐλπίδα τῆς πνευματικῆς, τῆς ψυχικῆς ἐπικοινωνίας σας μὲ ὅλους ὅσους ἀγαπᾶτε.

Νομίζω, ὅτι ἡ εἰς τὴν κιβωτὸν τοῦ Νῶε ἀφίξις τῆς ἐλπιδοφόρου περιστερᾶς, συμβολοποιεῖ ἀλληγορικῶς τὸν λευκὸν ἐκεῖνον τετράγωνον χάρτην, ὁ ὁποῖος σῶς φέρει ὑπὸ τὰς πτυχὰς του τὴν ζωὴν, ἢ τὸν θάνατον, τὴν χαρὰν ἢ τὴν λύπην.

Ὅπως δὴποτε ἀφοῦ πυρετώδως διήλομεν καὶ οἱ δύο μας τὸ περιεχόμενον τῆς πολυποθῆτου ἐπιστολῆς, ζητῶν ἕκαστος ἐξ ἡμῶν νὰ ἀναγνώσῃ πρῶτος, ἀπεφασίσαμεν νὰ ἐπισκεφθῶμεν τὸ ταχυδρομεῖον, ἵνα μελετήσωμεν τὸν ὄργανισμὸν του.

Πρὸ ἡμῶν ἐκεῖ εὐρίσκειτο ἐν εἶδος ξυλίνου κορφίνου, πολυτελῶς ἐξωθεν γεγλυμμένου, τοῦ ὁποῖου τὸ χεῖρον στόμα, ἐκίνησε τὴν περιέργειάν μου. Ἐκεῖ ρίπτονται αἱ ἐπιστολαί, ὡς εἰς φρέαρ τοῦ ὁποῖου τὸ βάθος δὲν διακρίνεται. Ἄλλ' εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ἀκινδύνου αὐτοῦ φρέατος ἴστανται πάντοτε τέσσαρες περικαλλεῖς νεάνιδες, αἵτινες αὐτοστιγμῆ παραλαμβάνουν τὰς πιπτούσας ἐπιστολάς καὶ ταξινομοῦν ἕκαστη εἰς τὸ ἴδιον κἀνιστρον. Ἡ μία ἐκ τούτων ἔχει τὴν Ἀμερικάν, ἡ ἄλλη τὴν Εὐρώπην, ἡ τρίτη τὴν Ἀσίαν καὶ ἡ τετάρτη τὴν Ἀφρικὴν καὶ Αὐστραλίαν. Τὰ κἀνιστρα πηγαινοέρχονται ἀνὰ πέντε λεπτά ἐπὶ ἡλεκτρικῶν συρμάτων, μεταφέροντα τὰς ἐπιστολάς εἰς τὰ οἰκεία τμήματα,

ὅπου παρὰ τῶσων γυναικῶν ὑπαλλήλων, ὅσα κράτη ἔχει ἐκάστη ἡπειρος, γίνονται πάλιν ἡ ἀμετος ὑποδιαιρέσις καὶ ταξινόμησις καὶ οὕτω καθεξῆς. Ἡ σφράγις γίνεται διὰ μηχανισμοῦ καθ' ἣν στιγμὴν ρίπτονται εἰς τὰ τελευταῖα ἐρμάκια. Δι' ἡλεκτρικῶν δὲ ἀμαξῶν μεταφέρονται ἀνὰ πέντε λεπτά εἰς τὰς διὰ τῆς συντομωτέρας ὁδοῦ ἀναχωρούσας ἀμαξοστοιχίας, χωρὶς οὔτε δευτερόλεπτον νὰ χάσουν.

Τὸ σύστημα εἶναι ἀπλοῦν καὶ τέλειον, διεξάγεται δὲ ἡ κυκλοφορία τῶν ἐπιστολῶν μετὰ ταχύτητος καταπληκτικῆς, χάρις ἰδίᾳ εἰς τὰς γυναῖκας ὑπαλλήλους, αἵτινες προτιμῶνται εἰς τὰ τμήματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἀπαιτεῖται ταχύτης καὶ ἀκριβείας. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὴν τῶν ἀνδρῶν, τὰ δωμάτια δὲ ἐν οἷς ἐργάζονται αὐταὶ καλαισθητικώτερον τῶν ἀνδρικῶν διεσκευασμένα.

Αἱ ὑπάλληλοι γυναῖκες.

Εἶναι ἐδῶ αἱ γυναῖκες, αἱ χαϊδευόμεναι βασιλίδες τοῦ κολοσσιαίου ταχυδρομικοῦ μεγάρου. Συνεχῶς δὲ αἱ ἀρχηγίαι τῶν τμημάτων εἶναι εἰς γυναῖκας ἀνατεθειμέναι, διότι ὡς μᾶς εἶπον, αὐταὶ εἶναι εὐγενέστεραι καὶ δικαιοτέραι πρὸς τοὺς ὑφισταμένους των καὶ ὑπακούονται μετὰ μεγαλητέρας προθυμίας. Εἰς τὸ μέγιστον διαμέρισμα τῶν ταχυδρομικῶν δεμάτων, τὸ ὁποῖον κατέχει περισσοτέραν ἔκτασιν ἀπὸ ὅλον τὸ ἰδικόν μας ταχυδρομεῖον, οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ἄνδρες, καὶ μόνον εἰς τὸ ἐξελεγκτικὸν τελωνειακὸν διαμέρισμα ἐργάζονται γυναῖκες. Αὐταὶ κρατοῦν εἰς τὰς λεπτοφυεῖς χεῖρας των τὴν πλάστιγγα τῆς διατιμήσεως τῶν εἰδῶν ἐν σχέσει πρὸς τὸ δασμολόγιον, καὶ ἀπὸ τὸ ὠραῖον κοράλλινον στόμα των ἐξέρχεται μετὰ γλυκύτητος ἢ ἀπόφασις τῆς ἀπαλλαγῆς σας ἢ τῆς καταδικῆς σας νὰ πληρώσῃτε. Εἰς τὸ τμήμα τῶν πληροφοριῶν, ἐντελῶς κεχωρισμένον ἀπὸ ὅλα τὰ ἄλλα, ἡ ὑπηρεσία κατὰ τὸ πλεῖστον εἶναι ἀνατεθειμένη εἰς ἄνδρας.

Τὸ ἐργαζόμενον εἰς τὸ κεντρικὸν τοῦτο ταχυδρομικὸν μέγαρον προσωπικὸν ἀνέρχεται εἰς δύο χιλιάδας τριακοσίους ὑπαλλήλους, ἐκ τῶν ὁποῖων χίλια γυναῖκες πάσης ἡλικίας. Πολλὰ ἐξ αὐτῶν ἔργαμοι συνοπηρετοῦσι ἐκεῖ μετὰ τῶν συζύγων των καὶ οὕτω ὁ μισθὸς τῶν δύο ἐξασφαλίζει σχετικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὴν οἰκογένειαν, ἥτις θὰ ἔστερεῖτο, ἐὰν τὰ πάντα προσεδόκα παρὰ τῆς γλίσχρου μισθοδοσίας τοῦ ἀνδρός. Ἄλλὰ καὶ πολλοὶ γάμοι κυφοροῦνται ἐκεῖ μεταξὺ συναδέλφων. Γάμοι ὀφειλόμενοι ὄχι εἰς τυφλὸν καὶ παράφορον ἐρωτικὸν πάθος, ἀλλ' εἰς ἀμοιβαίαν ἐκτίμησιν, πρὶν μακροχρονίου γνωριμίας καὶ συνεργασίας.

Καίτοι ἀνέκαθεν ὑπῆρξα φανατικὴ ὑπέρμαχος τῆς ἐργαζόμενης γυναίκης, οὐχ ἤττον ὅταν εἶδον τόσας πολλὰς γυναῖκας συνηθροισμένας, κατελήφθη ἀπὸ παράδοξον δισταγμοῦ καὶ δέους αἰσθημα.

Ἡ συνήθης, ἡ τετριμμένη, ἡ στερεότυπος ἐρώτησις, ἣν ὅλοι οἱ ὀπισθοδρομικοὶ προβάλλουν, προκειμένου περὶ τῆς ἐργαζόμενης γυναίκης, ἀνῆλθεν ἀμέσως εἰς τὴν διάνοιάν μου. Τί γίνεταί ἡ οἰκογένεια τῶν γυναικῶν αὐτῶν;

Καὶ δεῖλὰ, δεῖλὰ τὴν ἐσπέραν εἰς τὸ γεῦμα, ἐγὼ ἡ σημασιφόρος τῆς διὰ τῆς ἐργασίας χειραφετήσεως τῆς γυναίκης προέβαλε τὴν ἐρώτησιν ταύτην.

Ἡ οἰκογένεια τῆς ὑπαλλήλου.

Πολὺ δικαίως ἡ φιλοξενουσα με κυρία μοὶ ἀπήντησεν: Ἀ-

χωρικά εἰς τὸν τόπον σας ἐργάζονται εἰς τοὺς ἀγρούς; Σκάπτου ν, θερίζουν, ἀλωνίζου;

Εἰς τὴν καταφατικὴν ἀπάντησίν μου ἐξηκολούθησε. Καὶ ὁμῶς ἔχουν παιδιὰ καὶ οἰκογενεῖας, οἱ ὅποιοι οἰκονομοῦνται βεβαίως, ἴσως δὲ, ὡς συμβαίνει παντοῦ, τὰ παιδιὰ τῶν χωρικῶν αὐτῶν γίνονται καλλίτεροι ἄνδρες εἰς οἰανδήποτε κλάδον ἐπιδοθῶν, καὶ διακρίνονται μεταξὺ τῶν ὑπὸ πλουσιῶν μητέρων καὶ παιδαγωγῶν ἀνατρεφόμενων;

Καὶ πάλιν κατένευσα πρὸ τῶν ἀδιαφιλονικῶν τούτων ἐπιχειρημάτων. Ἐνθυμήθη ὅλα τὰ πτωχόπαιδα τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τῶν χωριῶν, τὰ ὅποια ἔρχονται εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ ζητοῦν οἰκίας νὰ ὑπηρετοῦν μὲ τὸ δικαίωμα νὰ φοιτοῦν εἰς τὰ σχολεῖα. Καὶ κατὰ συνειρμὸν ἰδεῶν ἀνεμνήσθη πολλῶν ὀνομάτων καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἀνωτέρων ὑπαλλήλων τοῦ κράτους, βουλευτῶν, ἐξόχων καλλιτεχνῶν, τιμῶντων εἰς τὴν Εὐρώπην τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, οἱ ὅποιοι ἤρχισαν ἀκριβῶς τὸν βίον των οὕτω, υἱοὶ χωρικῶν πτωχῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐκέρδιζον τὸν ἄρτον των διὰ τῆς ἐργασίας των.

Λοιπὸν, ἐξηκολούθησεν ἡ φίλη μου, ὅτι γίνεται ἡ οἰκογένεια τῶν ἰδικῶν σας χωρικῶν γίνεται καὶ ἡ τῶν ἐδῶ ἐργαζόμενων γυναικῶν. Μὲ μόνον τὴν διαφορὰν ὅτι ἐδῶ τὸν οἶκον ἀναπληροῖ τὸ οἰκοτροφεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον ὀλόκληρος ἡ οἰκογένεια διατῆται μὲ σχετικὴν τινα εὐμάρειαν. Τὰ βρέφη ἔχουν καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν περίθαλψιν καὶ τροφήν, τὰ ἐκ τοῦ σχολείου ἐπιστρέφοντα ἐπιτήρησιν καὶ οἱ σύζυγοι τὴν ἐσπέραν θρηπτικὸν ἔτοιμον φαγητὸν καὶ περιποιημένα δωμάτια, χωρὶς οὔτε ἡ οἰκοδόστεινα νὰ χάνῃ τὸν καιρὸν της μὲ τὴν λάμπαν τοῦ καπνίζου, οὔτε ὁ σύζυγος νὰ μεμψιμοιρῆ διότι τὸ φαγητὸν εἶναι ψυχρὸν, οὔτε τὰ μικρὰ νὰ εἶναι ρυπαρὰ καὶ ἐγκαταλελειμμένα εἰς τὴν τύχην των. Πληρώνουν τόσα τὸν μῆνα καὶ εἶναι ἀπηλλαγμένοι ἀπὸ ἐνοίκια, ἀπὸ ὑπηρεσίας, ἀπὸ ἀγορὰς καὶ ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ ἀνιαρὰ πράγματα, εἰς τὰ ὁποῖα ὑποβάλλεται πᾶσα εὐποροῦσα οἰκογένεια, καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀληθῆ μάστιγα διὰ τὸ γυναικεῖον φῦλον.

Δὲν ἔχομεν ἐδῶ ἄνδρας μόνον ἐξαντλουμένους καὶ ἐκνευριζομένους ἐκ τῆς ἐργασίας καὶ ὑποβαλλομένους εἰς ὅλας τὰς ἀγωνίας καὶ τοὺς κινδύνους τῆς διαρκούς οἰκονομικῆς δυσπραγίας, ἥτις ἔχει φυσικὸν ἀκολούθημα τοὺς δανειστὰς καὶ τοκογλύφους ἢ τὰς καταχρήσεις μὲ τὴν φυλακὴν καὶ τὴν ἀτίμωσιν. Ἡ σύντροφος τοῦ ἀνδρός ἐν τῷ οἴκῳ εἶναι ἡ σύντροφος ἰσοδύναμος ἐν τῷ ἐπιμόχθῳ ἀγῶνι τῆς ζωῆς.

Ἐξ ἴσου ὡς ἐκεῖνος ἐφωδιασμένη καὶ αὐτὴ, δὲν γράσκει καὶ μαρκίνεται ἀγάμος, παρὰ γὰν ἀνεκμετάλλευτος ἐν τῇ λειτουργίᾳ τῆς κοινωνικῆς μηχανῆς, ἀπεθούσα πρὸς τὸν στοιχειωδέστερον φυσικὸν νόμον τῆς ἀναπαραγωγῆς. Ἄλλὰ τὴν χεῖρα ἐντὸς τῆς χειρὸς ἐκείνου ζῆ καὶ δρᾶ, ἀποδίδουσα πολλάκις εἰς τὸ ἔθνος πολιτίδας καὶ πολίτας ὑπεροχωτέρους πολὺ τῶν μαμμοθρέπτων υἱῶν τῶν ἐκατομμυριούχων μητέρων.

Δὲν ἔχομεν ἐδῶ τὸν ἄνδρα ἐξαρτῶντα ἀπὸ τὰς χεῖρας καὶ τὴν καλὴν του διάθεσιν τὴν εὐτυχίαν, τὸν ἄρτον, τὴν ὑπαρξίν, αὐτὴν τῆς γυναίκης. Καὶ διὰ τοῦτο δὲν τὸν βλέπετε ὑψαύχονα, αὐθάδη, ἀπόταμον, ὑπερήφανον, δεσποτικόν. Ἀναγνωρίζει εἰς τὴν ἐργαζομένην γυναῖκα τὰ αὐτὰ δικαιώματα, τὴν αὐτὴν ἐκτίμησιν, ἣς καὶ αὐτὸς εἶναι ἄξιος. Ἐπειδὴ δὲ τὰ αἰσθητάματα καὶ αἱ ἀρεταὶ ἐκείνης εἶναι ὑπέρτεροι τῶν ἰδικῶν του, δι' αὐτὸ

τὸν βλέπετε λατρεύοντα φανατικῶς τὴν γυναῖκα καὶ ἐργαζόμενον ἀνευδῶτος ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας της.

Ἐπειτα, προσέθηκε, ἀφαιρέσατε ἀπὸ τὴν κόρην τῆς μὴ πλουσίας τάξεως τὴν ἐργασίαν, καὶ ἀπὸ τὸν ὑπάλληλον ἄνδρα τὴν ἐλπίδα συντρόφου ἐργαζομένης ὡς αὐτὸς καὶ τότε καταδικάζετε εἰς ὑποχρεωτικὴν ἀγαμίαν ὅλους τοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς μὴ κερδίζοντας πολλὰ ἐπιστήμονας, τοὺς ἀξιωματικούς, τοὺς καθηγητὰς καὶ διδασκάλους, καθὼς καὶ ὅλας τὰς σφριγώσας νεαρὰς γυναῖκας, αἵτινες δὲν κατῴρωσαν νὰ ἐπιτύχουν ἄνδρα πλοῦσιον. Εἰξεύρετε τότε εἰς τί καταδικάζετε τὴν ἀνθρωπότητα; Εἰς μοιραίαν βαθμηδὸν ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς ἀποφυλισμὸν πλήρη ἐκτὸς ἐν τὰ ἄστυλα τῶν νόθων τέκνων ἀναπληρώσων ἐν τῷ μέλλοντι τὴν οἰκογενειακὴν ἐστίαν, καὶ ἡ πατρὶς εἰς αὐτὰ ἀναθήσῃ τὰς περὶ τοῦ μέλλοντος ἐλπίδας της.

Ἀνέπευσα ἐλευθέρως. Ὁ,τι σκέπτομαι ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐτάχθη ὑπέρμαχος τῆς ἐργαζομένης γυναίκης, μοὶ διατυπῶται ἤδη σαφῶς, εὐκρινῶς, ὄχι ὡς θεωρία μόνον, ὄχι ὡς ὑπόθεσις, ἀλλὰ κατόπιν ἐφαρμογῆς, κατόπιν ἐμπράκτου πείρας, μὲ στατιστικὰς, μὲ ἀποδείξεις ψηλαφητὰς, μὲ ἀδιαφιλονίκητα συμπεράσματα.

Καὶ ἐφαντάσθη τότε τὴν μικρὰν καὶ πτωχὴν πατρίδα μου, τὴν ἔρημον σχεδὸν πληθυσμοῦ, τὴν τότεν ἀραιῶς κατοικημένην θύμα τῶν μεσαιωνικῶν προλήψεων, τρέφουσαν λεγεῶνας ὅλας γεροντοκορῶν, μὲ μακράμενα καὶ διηυλακωμένα ὑπὸ ρυτίδων πικρίας καὶ ἀπογοητεύσεως καὶ ἀχρηστίας πρόσωπα, καὶ τάγματα ἐγωιστῶν στενοκεφάλων καὶ ἀχρηστῶν γεροντοπαληκάρων, συζητούντων ἀνὰ τὰ καφενεῖα καὶ τὰς ὁδοὺς περὶ πατριωτισμοῦ καὶ μεγάλης ἰδέας. Καὶ ἠσθάνθη ἀφατον χαρὰν, διότι πρώτη διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν προλήψεων τούτων, πρώτη ὑψώσα τὴν ὑπὲρ τῆς ἐργαζομένης γυναίκης σημαίαν, ἀψηφούσα τὰ τετριμμένα πλέον καὶ σαθρὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἀντιθέτων καὶ τέμνουσα διὰ μυρίων δυσχερειῶν τὸν νέον δρόμον, τὸν ὁποῖον ἡ ζωοδότειρα, ἡ ἐξευγενίζουσα τὰ ἔθνη καὶ ἐκπολιτίζουσα τοὺς λαοὺς ἐργασία θὰ στρώσῃ διὰ ῥόδων πρὸς εὐτυχίαν καὶ ἐλευθερίαν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνίδος τοῦ μέλλοντος.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΛΗΚΤΩΝ

Φαιδρὰ καὶ ἐπιτυχισταὶ καθ' ὅλα διεξήχθη ἡ κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διοργανωθεῖσα ὑπὸ κυριῶν καὶ δεσποινίδων τῆς πόλεως μας εορτὴ ὑπὲρ τῶν θυμάτων τοῦ σεισμοῦ.

Πᾶσαι αἱ κοινωνικαὶ τάξεις συνεστέφεραν τὴν συνδρομὴν των. Ἐμποροὶ, καλλιτέχναι, ἐπισκέπτρια καὶ ἐπισκέπται, ὅλοι συνετέλεσαν, ὅπως τὸ καθαρὸν εἰσπραχθῆν κέρδος ἀνέληθι εἰς 8610 δρ. ποσὸν ἄξιον λόγου μετὰ τὰς ἰδιωτικὰς τῶν πλείστων συνδρομὰς καὶ τὴν οἰκονομικὴν τοῦ τόπου καχεξίαν.

Ἡ πρωτοτυπία τῆς διοργανώσεως τῆς εορτῆς, μὲ πρόγραμμα ποικίλον, μὲ τὸ λαχεῖον, τὸ ἔλκυστικὸν καὶ τὸ πρωτότυπον ψάρευμα, καὶ τὰ ἀλογακία, καὶ τὰς ὠραίας ἀνθοπώλιδας, τὰς ἐννοούσας νὰ ἀνοστολίσων μὲ τὰς ἀβράς καὶ λεπτοφυεῖς χεῖρας των ὅλον τὸν κόσμον ἀντὶ μιᾶς μόνον δραχμῆς, αἱ θεατρικαὶ παραστάσεις καὶ ἡ ὀρχήστρα μετ' ἄσματων τῆς Φιλαρμονικῆς, εἴκυσαν μέγαν ἀριθμὸν ἐπισκεπτῶν, καὶ οὕτω τὸ ἀποτέλεσμα ὑπῆρξεν ἀντάξιον τῶν κόπων καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως

των κυριών, αίτινες από τής 5ης μέχρι του μεσονυκτίου ήρω-
ώτατα ήγωνίσθησαν τόν εύγενή τής φιλανθρωπίας άγώνα.

Η κ. Ναταλία Σούττου πρωταγωνιστούσα και έδω, όπως
εις πέν φιλανθρωπον έργον, έπροσωποποιεί την εικόνα τής άνε-
ξαντλήτου εύπλαγγνίας και του έλέους και μόνον έν βλέμμα
της εκφραστικόν ήρκει, όπως λυθή τó σφικτότερον βλαάντιον,
ύπέρ του εύγενούς σκοπού τής άνακουρίσεως τώτων δυστυχών
και ύπό τής τύχης άπόνως δοκιμασθεισών ύπάρξεων.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΚΑΛΩΝΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ

Τό πρόδωπον.

Γ.

Μέχρι τουδε ώμιλήταμεν μόνον περί των ύγιων έπιδερμίδων,
ένω ύπάρχουσιν έπιδερμίδες άσθενικά, εις τές όποιás πρέπει νά
άφιερώσωμεν δλόκληρον άρθρον. Τό δέριμα έχει, ως όλοι οι
ιστοί χλαρώσεις, και στίγματα ώςτις ακκόβουλος τις ζωγρά-
φος έστιγματίζειν αυτό διά στιγματών μαύρων ή ύπερύθρων.

Τό δέριμα πληγωνόμενον διά τής παρόδου του χρόνου ρυτι-
δοϋται, πληττόμενον ύπό του ψύχους ύποσκάζει, ύπό την έπιρ-
ροήν δε άγνώστων αίτιών φυτρώνουσιν έπ' αυτού δλόκληροι
τριχοφόροι συστοίχια, πολύ κανονικά έως, αλλά φρικώδως
παρामορφούσασαι ύτό.

Και πρώτον τας ρυτίδας, την μάστιγα αυτήν την φρικώδη
τής νέας γυναίκας. Η έπιστήμη άποδεικνύει ότι έν έγκαιρώς
έπιληφθώμεν τής έραπειας αυτής, και έν ή ηλικία δέν είναι
πολύ προκεχωρημένη βεβαίως θεραπύεται, δι' αλοιφών, διά
καπνισμάτων και διά προσωπίδων φερομένων την νύκτα. Κατά
των πρώτων ρυτίδων έπιτυγχάνουν αι στηπτικαί αλοιφαί. Ηδη
έδώκαμεν έν προηγουμένη μελέτη την αλοιφήν των κρινοκορμ-
μύων. Επίσης θεωρείται έπωφελεστάτη αλοιφή κατασκευαζο-
μένη από 70 δρ. ροδόκερον, από 18 δρ. γάλα πυκνόν πικρα-
μυδάλλον και έν ήμισυ δρ. θεικόν λευκόρυλλον Sulfate d'
alumine. Αναμινύεται όλα όμοϋ και διά τής αλοιφής ταύ-
της αλείφεται τό ρυτιδωμένον μέρος του προσώπου.

Τό κάπνισμα του προσώπου γίνεται ως εξής: Κοκκινίσατε
εις την φωτιάν μικρόν πτυάριον, ρίψατε έπ' αυτού σμύρναν εις
σκόνην, και δεχθήτε επί του προσώπου τόν καπνόν, άφοϋ άναρ-
τήσητε επί τής κεφαλής σας ύφασμά τι όπως μη ό καπνός φύγη.
Πυρώσατε εκ δευτέρου τό πτυάρι σας και ρίψατε έπ' αυτού εις
ψιλήν βροχήν λευκόν οίνον, και δίσθητε και πάλιν τόν καπνόν
τούτου εις τό πρόσωπον και ύποβλήθητε τρίς την πρώϊαν και
την έσπέραν εις τό πείραμα τούτο, τό όποϊον έπιτυγχάνει.

Τό κατά των ρυτίδων προσωπίον γίνεται ως εξής: Κτυ-
πάτε τρία λευκά αύγιών εις άρρον με πέντε δρ. ελαιόλαδον
και προσθέσατε έν κοχλιάριον ροδοδαρνόκερον εκ ροδόδάφνης
ήτις κάμνει έρυθρούς μικρούς καρπούς (κερασοδάφνη). Αναμί-
ξατε καλώς όλα αυτά μαζί και προσθέσατε τρία ήμισυ δράμια
στυφίν ψιλοκοπανισμένην, έξαπλώσατε τό μίγμα σας επί καθα-
ροϋ ύφασματος, τό όποϊον άπλώνετε επί χύτρας τυεπασμένης
έντός τής όποιας βράζει ύδωρ. Όταν τό μίγμα σας πήξη κα-

λώς, σκεπάσατε δι' αυτού τό πρόσωπον, και αφήσατε τό όλην
την νύκτα.

Τό τρίχωμα του προσώπου είναι επίσης όχληρόν, όσον και
αι ρυτίδες, εκρίζονται όμως έν μη άνακρυή πλέον διά του
άκολουθου τρόπου. Κόπτετε πρώτον τας τρίχας, ώστε νά μη
φκινώνται καθόλου επί του δέριματος, βουτήσατε έν τεμάχιον
ελαφρόπετρας εις κολκρέμ (cold-cream) ή εις ψυχρόν ύδωρ και
τρίψατε δι' αυτού τό μέρος από του όποϊου έχετε άποκόψει τας
τρίχας, αρχίζουσαι τό τρίψιμον ελαφρά έν μη έρεθίσσητε τό
δέριμα. Τούτο πρέπει νά επαναλαμβάνετε πρώϊαν και έσπέραν
έπί τρεις τουλάχιστον μήνας. Κατά τόν τρίτον μήνα ελαττώτε
έπιστητώς την διάρκειαν τής έντρίψεως. Ούτω κατορθούται ή
καταστροφή του βολβού όστις παράγει τας τρίχας και αύται
δέν αναφύονται πλέον.

Υπάρχουν και άλλοι τρόποι εκρίζώσεως των τριχών αίτι-
νες όμως μετά πάροδον χρόνου αναφύονται πάλιν. Η εξής
συνταγή άνάγεται εις την κατηγορίαν ταύτην: Άσβεστοϋ-
χον ύδροθειον (Sulfhydrate de chaux) 20 γρ. γλυκερού-
χον κόλλαν (glycerole d'amidon) 10 γρ. κόλλα εις σκόνην
10 γρ. άπόσταγμα λεμονιοϋ. Αλοΐψατε διά του μίγματος
τούτου τό προς άποψίλωσιν μέρος και πλύνετε με χλιαρόν ύδωρ
μετά παρέλευσιν ήμισείας ώρας.

Διά τας κοκκινάδας και τας πανάδας, αι όποϊαι συνεχώς
έπιμένουν, φοβερά νά στιγματίζουν τό πρόσωπον, άριστον θε-
ραπευτικόν θεωρείται αλοιφή, κατασκευαζόμενη από 20 γρ.
βαλεζίνης και 40 0)0 του γρ. χρυσοφανικού όξέος (acide
chrysophanique). Αλείφουν επί των στιγματών του προσώ-
που την αλοιφήν ταύτην εις ελαφρόν στρώμα την άφίνου όλην
την ήμέραν και την έσπέραν την στεγνώνουν μαλακά με καθα-
ρόν βάταν. Επαναλαμβάνετε επί δεκάδα ήμερών μέχρις ου αι
πανάδες έξαλειρθούν. Εάν ιδήτε τό δέριμα έρεθίζόμενον τότε
διακόπτετε δι' ήμέρας τινάς.

Εις προσεχή μελέτην θά ασχοληθώμεν περί των σοβαρωτέ-
ρων παθήσεων τής έπιδερμίδος. Τό πτωχόν αυτό πρόσωπον,
βασανιζόμενον ύπό όλων των ανθρωπίνων παθών, ύποβαλλόμε-
νον εις όλα τά μιάσματα, εκτεθειμένον εις όλας τας άτμοσφαι-
ρικάς μεταβολάς, καταντá ή άποκλειστική και μονομερής μέ-
ριμα όλων, όσοι άσχολούνται εις μελέτας ύγιεινής τής καλ-
λονής.

Marie Jouvence ιατρός

Ειδοποιούνται αι έν Μυτιλήνη κ. κ. συνδρομητριαί
τής «Έφημ. των Κυριών» και τής «Οικιακής Έφημε-
ρίδος», ότι από σήμεραν τά φύλλα θά στέλλονται κατ'
ευθείαν ταχυδρομικώς προς αυτάς.

Παρακαλούνται λοιπόν νά φροντίξωσι την έγκαιρον
παραλαβήν των από του ταχυδρομείου προς άποφυγήν
άτάκτου διανομής και παραπόνων,

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Διεθνής σύλλογος δημοσιογράφων γυναικων έν Λονδίνω. Εις Λον-
δίνον συνέστη διεθνής σύλλογος δημοσιογράφων γυναικων ύπό την
προεδρείαν τής κ. Hunghty. Περί του νέου τούτου Σύλλόγου, προσ-
χώως πλείοτερα.

Φοιτήτρια πανεπιστημίων έν Έλβετία. Κατά τό τελευταίον εξα-
μηνον εις τά πέντε πανεπιστήμια τής Έλβετίας έφείτησαν διακόσια
έβδομηντα πέντε τακτικά φοιτήτρια και έκατόν εξήντα δύο άκροά-
τρια. Έκ τούτων 138 Ρωσίδες, 32 Σουηδαί, 25 Πολωνίδες, 23
Γερμανίδες, 19 Άμερικανίδες, και 16 Έλβετίδες.

Αί έπιστήμονες έν Τουρκία. Δι' αυτοκρατορικού ήραδ έπροκαλούνται
αι έν Τουρ. διδάκτορες τής Ιατρικής κυρίαί νά προβώσιν εις έξάσκασιν
του έπαγγέλματος των επί τή προσαγωγή των οικείων διπλωμάτων.

Εικοσιπενταετηρίς γυναικός ιατροϋ. Αί γυναίκες τής Ρωσίας έώρ-
τασαν μετά μεγάλης πομπής την έπέτειον τής εικοσιπενταετηρίδος
τής άνακρύξεως τής πρώτης γυναικός Ιατροϋ Jonson, ήτις από είκοσι-
πενταετίας ήδη έπαγγέλλεται έπιτυχώς την Ιατρον εις Πετρούπολιν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Δα Α. Άγ Κ. πόρον. Έλήφθη. Έάν έγκριθί εύχαρίστως. Σας
ένθυμούμεθα πάντοτε.—Δα Δ. Σ Manchester. Συνδρομητή έτηρία φρ.
χρ. όκτώ. Μετά παρατήματος οικιακής φρ. χρ. 11. Φύλλα έστάλη-
σαν.—Καν Α. Σπ. Γιούργεβον Συνεμορφώθμεν έδηγίας σας. Εύγνω-
μοϋμεν δι' εύγενή φροντίδα.—Δα Κ. Δ. Πάρον. Έλήφθη. Εύχα-
ριστούμεν έν όνοματι των δυστυχών.—Κον Α. Ε. Φιλιπούπολιν. Συ-
νεμορφώθμεν με γραφόμενά σας. Άποστέλλομεν λισμόν.—Καν Β. Α.
Ζαγαζίγ. Υπάρχει πολλή ύλη. Όταν έλθη ή σειρά του θά έξετασθί
και έν εινα κατάλληλον θά δημοσιευθί. Άποδείξιν θά σας παρουσιάση
προς πληρωμήν ή αύτόθι αντιπροσωπός μας.—Καν Μ. Π. Κασαμπά.
Χρήματα έλήφθησαν. Φύλλα έστάλησαν. Έλπίζω ότι λαμβάνονται ήδη
τά φύλλα τακτικώς και άσφαλώς.—Κον Δ. Μ. Χιον. Εις τόν εκεί με-
ταβάντα πληρεξούσιόν μας εΐχομεν αναθέσει την φροντίδα νά πράξη
ότι ένόμιζε καλόν και σύμφωνον προς τί συμφέροντα του φύλλου μας.
Και δέν άμφιβάλλομεν ότι τό έπραξε.—Κον Κ. Σ. Άδριανούπολιν.
Νομίζομεν ότι εινα καιρός νά μάς στείλετε τας καθυστερούμενάς συν-
δρομάς 92,93, των έν τή πόλει σας συνδρομητών.—Κον Γ. Μ. Πρω-
σαν. Ένεγράφητε. Άποστέλλετε συνδρομήν εις τοκομερίον Έθν.
Τραπέζης έντός συστημένης έπιστολής.—Κας κ. Α. Κ. πόρον. Β. Α.
Δ. Σπέτσας, Π. Ι. Στ. Λεβάδειαν, Γ. Α. Βάλον. Έλήφθησαν. Εύ-
χαριστούμεν.

68

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

68

Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

—Και τί τό θέλετε τό εργαστήριον; ειπε μετ' εκπλήξεως ή Τερέζα.
«Ω! από τότε που έφυγες έκαμα πολλά πράγματα. Έίχα αρχίσει νά στενο-
χωρούμαι φοβερά. Έπρήφθη λοιπόν μαζί με την Σιδύλην εις την ζωγραφι-
κήν, πρό πάντων εις την ύδατογραφίαν. Είξεύρεις ότι άνέκαθεν είχα μεγάλην
κλίση εις αυτήν. Αφ' ής σε επανέυρον, έσκέφθην ότι πολύ ένδεχόμενον ήτο
νά συμβή και εις έμέ ότι είχεν ήδη συμβή εις σε, και τότε άπεφάσισα νά
φροντίσω νά γίνη προσδοσφόρος ή τέχνη μου. Δέν είξευρα και έγώ όμως
πώς νά κατορθώσω τούτο, όταν μίαν ήμέραν ένω εύρισκόμην εις του Γα-
βριήλ. του περιφήμου ράπτου γυναικείων ένδυμάτων, ήκουσα τυχαίως μίαν
ύμιλιαν ήτις μου ήνοιξε τούς όφθαλμούς και με καθωδήγησεν. Εις καλλιτέχνης,
έκ των χαρόντων πολυ μεγάλην ύπόληψιν μάλιστα, είχε φέρει εις τόν Γα-
βριήλ διάφορα σχέδια ένδυμασιών, όλα τής εφευρέσεώς του, και τά ύπέβαλεν
εις την έγκρισίν του.
«Ηρξισε τότε μακράν και λεπτομερή συζήτησιν περί του ιδιαίτερου τούτου
είδους τής τέχνης, και περί του τρόπου καθ' όν εφευρίσκονται ή δημιουργού-
νται οι διάφοροι και ποικίλοι νεωτερισμοί του συμφου.
Οι μεγάλοι βιομήχανοι όλης τής Γαλλίας οι κατασκευασταί των ύφασμά-
των, και οι κορυφαίοι ίχνογράφοι, συχνότατα δε και οι μέγιστοι των ζωγρά-
φων τής ήμέρας, έρχονται πάντες εις συνηνοήσεις και συζητήσεις μετά των
κρυπτερόν ραπτικών καταστημάτων των Παρισίων. Περισσότερον όμως
πάντων των λοιπών τίθενται εις κίνησιν οι μεγάλοι καλλιτέχνη. Και οι έπι-
σημότεροι μάλιστα. Φαίνεται ότι έκάστη των μικρών εικονογραφιών του συρ-
μού έφερε την ύπογραφήν του εφευρέτου. θά μάς έκαμνε φοβερά έκπληξιν ή
ανακάλυψις ότι αι εικονογραφίαί ένείνων εινα συνήθως έργα των πρώτων
γλυπτών μας.
«Φίλε μου είλεγε την ήμέραν εκείνην ό Γαβριήλ εις τόν καλλιτέχνην μεθ' ου
συνέζηται αι εικονογραφίαί σας εινα άριστοτεχνηματα. Και όμως τά σχέδια

Καν Α. Ι. Σ. Άγιον Βλάσιον. Συνεμορφώθμεν έδηγίας σας.
Εύαρσθήθητε νά άποστείλητε αντίτιμον συνδρομής.—Καν Α. Ζ. Έ-
λήφθησαν. Συνεμορφώθμεν έδηγίας σας. Τό τής Άνδρ. Ζ. φύλλον
στέλλεται πάντοτε τακτικώς.—Καν Ε. Α. Τρίπολιν. Ίσως ή μελέτη
τής σήμεραν είναι πρακτικώτερα. Δρ. 28 έλήφθησαν. Εύγνωμοϋμεν
δι' εύγενή φροντίδα.—Καν Εϋ. Κ. Σύρον. Θά προσπαθήσωμεν νά
σας εύχαριστήσωμεν. Άλλά είναι όλίγον δύσκολον.—Κον Στ. Β. Ά-
λεξάνδρειαν. Νέοι ένεγράφησαν. Άποδείξεις άποστέλλονται.—Δα Αί.
Δρ. Ζαγαζίγ. Εύγνωμοϋμεν δι' εύγενείς φροντίδας. Φύλλα στέλλον-
ται τακτικώς προς δα Μπ. Έστάλησαν εύχαρίστως και καθυστερήσαντα
—Κον Ί. Ν. Λάρνακα. Αί έπιστολαί μας διεσταυρώθησαν. Έλπίζω
ότι επιδοκιμάζετε τά γραφόμενά μου.—Κον Α. Μ. Γιούργεβον. Ένε-
γράφη. Φύλλα άπεστάλησαν.—Καν Μ. Ν. Κ)πολιν. Όταν μετά ένα
μήνα συντηθώμεν έλπίζω ότι θά σας πείσω. Τήν περι φράουλας με-
λέτην άνεδημοσιεύσαμεν εκ του 10ου άριθμ. τής Οικ. Έφημερίδος,
εις ήν έδημοσιεύθησαν και αι τελευταίαί συνταγαί σας τής μαγειρικής.
Έν όλω εις τά 10 έκδοθέντα φύλλα τής Οικιακής έχουν δημοσιευθί
ύπέρ τας 300 συνταγάς μαγειρικής. Όλόκληρον πρακτικόν έγκυκλο-
παιδικόν λεξικόν του μαγειρείου. Τό α'. φύλλον έξηγητήθη και δ'
αυτό δέν άπεσταλή. Τό εκ φρ. 3 αντίτιμον τής νέας εις τήν Οικια-
κήν συνδρομητριας έλάβομεν. Σας εύχαριστούμεν.—Δα Αγγ. Λ. Πόρτ-
σαϊδ. Θά λογισθώμεν εύτυχεις, εάν σας ιδώμεν εις Άθήνας. Ο κ.
Κ. Ζ. δέν έφάνη εις τό γραφεϊον μας.—Κον Κλ. Π. Βυτρινέισαν.
Έλήφθησαν. Συμμορφούμεθα έδηγίας σας.—Δα Δ. Σ. Manchester.
Έλάβατε τά φύλλα από 8ης Μαρτίου. Άποστέλλετε συνδρομήν εις
άγγλικά γραμματόσημα.—Καν Σ. Α. Δυστυχώς ή βιογραφία τής
κ. Στάελ και εκτενεστάτη κριτική μελέτη επί των έργων της έδημο-
σιεθθ ήδη πρό τετραετίας εις τήν «Έφημερίδα των Κυριών». Αποϋ-
μεθα άδυνατούσαι νά σας εύχαριστήσωμεν.—Κον Ν. Γ. Κων)πολιν.
Άπορούμεν πώς ένω τακτικώς άριθμούνται και στέλλονται τά φύλλα,
μάς ζητείτε εκάστοτε δεκάδας όλας διαφόρων άριθμών. Υποθέτομεν
ότι γίνεται, παρά διανομής ίσως, σκόπιμος ύπεξαιρέσεις προς καταρτι-
σμόν σωμάτων.—Δα Α. Γ. Α. Σιμπιν-ελ-Κόμ. Εύχαριστούμεν θερ-
μώς. Συμμορφούμεθα έδηγίας σας.—Καν Άντων Κα... Τρίκκαλα.
Παρακαλέσθε νά άποστείλητε την συνδρομήν σας.—Καν Μ. Γ. Κ.
Τρίκκαλα. Έπιστολή σας μετά δρ. 20 έλήφθη. Μυρία εύχαριστίας
δι' εύγενή φροντίδα.—Κον Ι. Ζ. Π. Σύρον. Η έν λόγω κυρία έτα-
ποθετήθη.—Κας Ε. Α. Βύλον, Θ. Δ. Όδησσόν, Α. Δ. Πάτρας.

σας τά τόσον αξιόλογα ύπό τόσας έπόψεις δέν μάς εύχαριστού. Εις τά έργά
ύμων δέν διαβλέπω τις την έμφυτον εις τας γυναίκας λεπταίσθησαν, την εις
τας Παρισιάς ίδίως παρατηρούμενην, αίτινες ειξεύρουν νά διάγουν εις τρό-
πον, ώστε νά έλκύουν πράγματι τόν θαυμασμόν.

«—Ω, φίλατε Γαβριήλ, ειπε τότε ό ζωγράφος μετά τινας δυσαρσεκίας.
Δέν όρξίζει νά μου εύρης τόν φοίνικα, όστις νά είναι συγχρόνως καλός καλλι-
τέχνης και λεπταίσθητος Παρισινή έξέχουσα εις την τέχνην του νά κάμνη ότι
κομψότερον με τό τυχόν κουρελάκι; Όταν τόν επιτύχης μήνυσέ μου, σε πα-
ρακαλώ νά έλθω και έγώ νά τόν γνωρίσω».

«Ένώ ό κύριος αυτός άνεχώρει, έγώ έσκεπτόμην. Τό άπόγευμα τής ίδίας
έκείνης ήμέρας μετέβην εις την δημόσιον Βιβλιοθήκην και έξήταξα τας άπειρας
έν αυτή συλλογάς άρχαίων εικονογραφιών. Ηρσθην εκειθεν τινά πρότυπα,
άτινα άντέγραφα. Έπειτα ήγόρασα ύφάσματα και διεσκέδαξα περιβάλλουσα,
τούρα ούτως, τούρα άλλως, τα προς τοιαύτας δοκιμάς παρασκευαζόμενα άνδρεί-
κελα, και τέλος ήμέραν τινά, καθ' ήν έπρόκειτο νά ύπάγωμεν μετά τής νο-
νάς μου εις διασκεδάσιν μετρημεσιμένων ενόνθεσιν σχέδια δύο ένδυμασιών, μίαν
όλλανδικήν διά την νονάν μου και μίαν άπλουστέραν δι' έμέ, λευκήν με ρόδα
έσκορπισμένα έδώ και εκεί. Όταν ό Γαβριήλ είδε τά σχέδιά μου αυτά έπιμε-
λώς ύδατογραφημένα, έξέβαλε φωνήν χαράς.

«Όταν δε τώ είπον ότι έγώ ή ίδια ή ίδια τά είχον κάμει τά δύο έκείνα φ i γ ο υ ρ
ί ν i α έμειναν έμβρόντητος. Υποπτευθετα μη τυχόν αυτά όλα ήσαν κοιμω-
δαί, και ότι τά έκαμνε διά νά φανή εύχαρίστως εις πελάτιδά του, ήβλησα νά
τόν δοκιμάσω. Τώ είπον τότε ότι κατά τας έν οικίαις ένδεδω ένισκέψεις μου,
συνήντων τόσους πάσχοντας από στερήσεις, και ότι άν έπεθύμει νά του κάμω
τοιαύτας έργασίας, θά του έκαμνα πολύ εύχαρίστως. Διότι θά ήμην εις θέσιν
νά δαπανώ περισσώτερα εις έλέη.

—Και κερδίζεις εκ τούτου χρήματα; ήρώτησεν ή Τερέζα.
—Και πολλά μάλιστα.

«Σε βεβαίως ότι χάρις εις αυτήν την περίστασιν δέν με τρομάζει διόλου τό
μέλλον. Άν συμβή επί τινά καιρόν νά μη κερδίξω διόλου χρήματα ό Ροβέρτος,
είμαι βεβαιωτάτη ότι διά τής ίδιικής μου έργασίας θά οικονομούμεθα.

«Ο Ροβέρτος κατεφίλησε τας χείρας τής μηστις του. Πόσον σε θαυμάζω
Φράγκα μου, τή ειπε και πόσον χαίρω νά σε βλέπω τόσον ένεργητικην.

«Όπως δήποτε έλπίζω ότι όταν θά είσαι σύζυγόν μου, τά ώραία αυτά δα-

Κλ. Φ. Αλεξάνδρου, Ολ. Α. Σκ. Γαργαλιάνους. Χρήματα ελήφθησαν Εύχαριστούμεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Προσέχετε τὰ μάτια σας. Μὴ ἐκθέητε τὰ μάτια σας εἰς ψυχρὸν ἄνεμον. Μὴ ἐργάζεσθε ὅταν ἔχητε τὸ φῶς ἀντικρῶ σας. Μὴ μεταχειρίζεσθε χρωματιστὰ ἀλεξίφωτα (abat-jour) εἰς τὰς λάμπας σας. Προτιμᾶτε τὴν λευκὴν ὕαλον. Μὴ περνᾶτε ἀπὸ θερμὸν δωμάτιον εἰς ψυχρὸν ἀτμόσφαιραν. Μὴ ἀνοίγητε τὰ μάτια σας ὅταν λούσηθε, ἰδίως ὅταν τὸ νερὸν εἴναι ἀλμυρὸν. Μὴ ἐκθέητε τὰ μάτια σας εἰς πολὺ ζωηρὰ φῶτα καὶ ἰδίως εἰς ἡλεκτρικά. Μὴ κουράζετε τὰ μάτια σας ἀναγινώσκουσαι, ράπτουσαι ἢ πράττουσαι ὅ,τιδήποτε ἄλλο εἰς ἀνεπαρκῆς φῶς. Ἐὰν τὰ μάτια σας εἴναι ἐρυθρὰ ἢ ἐρεθισμένα μὴ τὰ πλύνετε μὲ ψυχρὸν ὕδωρ, ἀλλὰ μὲ γλυκὺν τόνον, ὅσον δύνασθε νὰ ἀνθέξητε. Μὴ κοιμᾶσθε ἀπέναντι παραθύρου, ὥστε τὸ φῶς νὰ σῆς κτυπᾷ τὰ μάτια εὐθὺς ὡς ἐξυπνήσητε. Μὴ κατακλίνητε τὰ παιδιὰ εἰς τρόπον ὥστε ὅταν ἐξυπνοῦν νὰ ἔχουν τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον ἀπέναντί των. Φροντίζετε καλῶς τὰ μάτια σας καὶ τὰ τῶν μικρῶν σας, ἐὰν θέλητε νὰ σῆς ὑπηρετήσουν μέχρι τέλους. Ἐχετε πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅτι μόνον τὰ μάτια δὲν ἀλλάζουν μὲ ὄλου· τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου καὶ προσέχετε τα.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κοιλετετες εἰς τὸ πιάτο. Καθρίσατε καλῶς τὰς κοιλετέτας σας. Λυώσατε βούτυρον εἰς μετἀλλινον πιάτο. Ἀλατίσατε καὶ πιπερώσατέ τας μὲ ἕν φύλλον χαρτί βουτυρωμένον. Θέσατέ τας εἰς τὸν φούρον. Ὅταν εἴναι ἑτοιμοί, προσθέσατε ὀλίγον ζουμί κρέατος διὰ νὰ ξεκολλήσουν ἀπὸ τὸ πιάτο καὶ σερβίρετέ τας εἰς στεφάνους καὶ εἰς τὸ μέσον ψιλοκομμένα χορτοκρικά.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΡΜΕΙΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΝΕΑΙ ΑΦΙΕΙΣ :

- Φορέματα μάλλινα νέα λινότατα
- Σατέν τυπωτά τοῦ τελευταίου στυμού.
- Βατίστα ποικίλων σχεδίων καὶ μονόχροοι.
- Κρεπόν βυαδικηρὰ σκέτα καὶ ποικιλόχροα.
- Ζεφύρ λεπτὰ διὰ φορέματα.
- Τσέτια πάσης ποιότητος καὶ τιμῆς.
- Πένθημοι βατίστα, σατέν, κρεπόν, τσέτια κλπ.
- Μεγάλη ἐκλογή μεταξωτῶν Φουλάρ.
- Σετακροῦται στεναὶ καὶ πλατέαι διάφοροι.
- Δίχροα μερβεγιὲ καὶ Μουσεδές διὰ γαρνιτούρας.
- Ποικίλα καὶ καιναφανῆ Entre-deux.
- Ακτιμοδέται echarges τοῦ τελευταίου στυμού.
- Περίλαίμακα μὲ γλώσσας δαντελένια.
- Μοναδικὴ συλλογὴ νέων Ὀμβρελλῶν.
- Μανδύλλια μεταξωτά, λινὰ καὶ βυαδικηρὰ.
- Δαντελένια ἐπανωφόρια ἐκ Παρισίων.
- Πελερένια κασμηρένια νέων σχεδίων.
- Κάλτσαι φιλικῆς, μαῦραι καὶ χρωματισταί
- Φλανέλλαι σώματος λεπτόταται θέρους.
- Ἰνδυμασία Λουτροῦ κατὰ πάσας τὰς τιμὰς.
- Βουρνούζια γυναικῶν καὶ Σενδόνια λουτροῦ.

Εἰδοποιουνται αἱ ἐν Χίω κ.κ. καὶ οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεῖα αὐτῆς ἀνετέθη πρὸς τὸν κ. Στάμον Σγουρόν, μετὰ τοῦ ὁποίου θὰ συνονοῶνται ἐν τῷ μέλλοντι διὰ πᾶσαν μετὰ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ὁσοληψίαν των.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗ ΓΣΑΜΗ

Ὁ κ. Τσάμης καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι ἔλαβεν ἐσχάτως νέα δέρματα ἐκ Γαλλίας ἀπαρμιλλοῦ λεπτότητος καὶ στερεότητος, δι' ὃ πᾶσα νέα παρυγγέλια ἔσται ἀληθῆς τελειότης τῆς ὑποδηματοποιίας.

κυτάκια δὲν θὰ ἐμδύκουν εἰς κόπον χάριν τῶν ξίμων, καὶ ὅτι θὰ ἀρίνη· νὰ φροντίζω ἐγὼ δι' ἄλλας τὰς ἀνάγκας σου.

— Εἴθε ἀπεκρίθη ἡ Φράγκα. Ἐν τούτοις ὁ βίος εἶνε πλήρης ἀπροσίτων, καὶ καλλίτερον νὰ εἴναι τις καλὰ προετοιμασμένος. Δὲν ἐρωτᾷς τὴν Τερέζα; — Ὡ! ἀνέκραξεν ἡ νεαρὰ γυνή, δὲν εἶνε τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. Εἴθεθα μόνον ὁ Ἄνδρας καὶ ἐγὼ ἄνευ προστασίας καὶ ἄνευ στηρίγματος, καταδικώμενοι ὑπὸ μίσους ἰσχυροῦ τὸ ὅποιον περιέβαλεν ἡμᾶς ὡς διὰ δικτύου ἐκ σιδηρῶν βρόχων καὶ γωστῶν νὰ ἔλωμεν κινεῖνα νὰ μῆς βοηθήσῃ.

— Τὸ αὐτὸ μῖσος θὰ περιβᾷ καὶ ἡμᾶς τοὺς δύο, Ρυδέρτε, ἀνέκραξεν ἡ Φράγκα.

— Ναι, ἀπήντησεν ἡ Τερέζα, ἀλλὰ χωρὶς νὰ λάθωμεν ὑπ' ὄψιν τὴν κυρίαν Γλαυκῶσεν ἡ ὁποία σὲ λατρεῖ, καὶ ἡ ὁποία θὰ κάμῃ διὰ σὲ ὅ,τι δὲν ἠθέλησε ποτὲ νὰ κάμῃ δι' ἡμᾶς, ἔχεις τὴν Σιδύλην διὰ νὰ σὲ συμβουλεύῃ, ἐμὲ διὰ νὰ σὲ ἀγαπᾷ καὶ τὸν Ἄνδραν ὁ ὁποῖος θὰ ἐπιστρέψῃ πλούσιος διὰ νὰ σᾶς βοηθῇ καὶ τοὺς δύο.

« Ἄνθρωπος ὁ ὁποῖος ἐπέτυχεν ὅπως ὁ σύζυγός μου εὕρσκει ἰσχυρὰς σχέσεις καὶ γνωριμίας ὅπῃ τὸν θέλῃ καὶ παντοῦ.

« Ἐθὰ εὖρη θέσιν διὰ τὸν Ρυδέρτον, θὰ τὸν ὑποστηρίξῃ, θὰ τὸν κάμῃ γνωστὸν εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

— Ὡ! ἐφέλλισεν ἡ Φράγκα ἡ ὁποία ἤκουε τοὺς λόγους τῆς ἀδελφῆς τῆς, οὐδέποτε ἀπεδέχθηλον περὶ σοῦ· ἀλλὰ σὲ ἰκετεύω, μὴ μοῦ λέγῃς τόσῃ γοητευτικὰ πρᾶγματα, εἶνε παρα πολὺ ὠραῖα καὶ μὲ τρομάτουν. Μὲ τί θὰ πληρώσωμεν πρᾶγματι εὐτυχίαν ἡ ὁποία δὲν εἶνε αὐτοῦ τοῦ κόσμου Ναι, μὲ τί; . . . ἐπανέλαβε πολλὰκις, βελῶς στεναζόουσα καὶ ὡς ἂν ζοφερόν τι προκίσθημα τῆ εἰδένουε τὸ μέλλον.

Ἐχωρήθησαν ἀρκετὰ ὄρα. Ὅταν θὰ ἐπανεέλθω, Ρυδέρτε εἶπεν ἡ δεσποινὶς δὲ Ροσεβὶλ εἰς τὸν μνηστῆρά τῆς ποῖν ἢ ἀπέλθῃ μετὰ τῆς Σιδύλης, δὲν θὰ φύγω πλέον ἀπὸ πλησίον σου.

Ἔως τότε ἀνάμεινε γενναίως. Ἐνθυμῶ μὲ, καὶ παρακαλεῖ τὸν θεὸν νὰ μᾶς ἔχῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του!

Ε. ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ

Παρήλθον τρεῖς ἑβδομάδες ἀπὸ τῆς εἰς Ροσεβὶλ ἀναχωρήσεως τῆς Φράγκας καὶ τῆς Σιδύλης. Εἶχεν ἐν τῷ μεταξῷ ἀνοίξει ἡ καλλιτεχνικὴ ἐκθεσις, ἐπιτυ-

χία δὲ τοῦ Ρυδέρτου ὑπῆρξε μοναδική. Οὐδεὶς ἀμφιβάλλει ὅτι θὰ τύχῃ τοῦ πρώτου βραβείου.

Πέμπλουτὸς τις Ἀμερικανὸς τῷ προσφέρει κολοσιὰ ποσὴ διὰ τὰ δύο ἀγάλματα τοῦ Αὐτοῦ διαστάζει νὰ τὰ δώσῃ. . . Πῶς νὰ πωλήσῃ ποῖα μὲν τὰ ὁποία ἀπεκρίθη τὴν Φράγκαν. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ὁραίων Τεχνῶν εὕρσκειται εἰς διαπραγματεύσεις μαζὴ του περὶ ἐκτελέσεως σπουδαίων παραγγελιῶν. Ὁ δὲ νέος γλύπτης ἐν τῷ μεταξῷ δὲν μένει μὲ ἐσταυρωμένας χεῖρας. Ἐργάζεται ἵνα ἀποπερατώσῃ τὸ ζωολογικὸν ἔργον τὸ ὅποιον εἶχεν ἀρχίσῃ ἐν τῷ ἐργαστασίῳ τῆς ὁδοῦ Βρυαί. Τῷ ὑπελείπετο δέκα πέντε ἡμερῶν ἐργασία, μετὰ τὰς ὁποίας ἀνελάμβανε συγχρόνως τὴν ἐλευθερίαν του. Συγχρόνως περὶπου θὰ ἦρχετο καὶ ἡ Φράγκα μετὰ τῆς Σιδύλης νὰ ἐγκατασταθῶσιν εἰς τὸ ἐνοικιασμένον διαμέρισμα.

* *

Ἦτο ἡμέρα Πέμπτη. Κατὰ τὴν ἐβδόμην τῆς ἐσπέρας πᾶσαι αἱ ὁδοὶ τῆς Μονμάρτης ὁμοιάζου μὲ μωρηκιώνας, διότι οἱ κατ' αὐτὴν κατοικοῦντες ἐπέστρεπον ἀπὸ τὰ ἔργα των.

Ἡ Τερέζα ἀπλούστατα ἰνδεδυμένη διὰ φαίης μαλλίνης ἐσθῆτος, μὲ τὴν ἄρθρον κόμην τῆς κεκαλυμμένην διὰ εὐρέως μέλανος ψαθίνου πύλου ὅστις ἐκόσμηε κομψῶς τὴν ἐκτραστὴν μορφήν τῆς, ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τυπογραφείου εἰς τὸ ὅποιον εἰσῆλθε, καὶ ἐπανήρχετο ὡς καὶ αἱ λοιπαὶ οἰκάδες.

Ὅταν διήρχετο πρὸς τὸν δωματίου τῆς θυρωροῦ, αὐτὴ τὴν ἐκάλεσε.

— Αἴ; κυρία Ἄνδρου, τῆς εἶπεν. Ἰσα ἴσα εἶνε τώρα ὁ διανομέας ἐδῶ, καὶ ἔχει νὰ σᾶς δώσῃ γράμμα συστημένον. Εἶνε τρίτη φορὰ ποῦ ἔρχεται.

Ἡ Τερέζα ὑπογράφει εἰς τὸ μικρὸν βιβλίον τοῦ διανομέως, δίδει εἰς τοῦτον μικρὸν φιλοδώρημα. ἔπειτα δὲ λαβούσα τὴν ἐπιστολήν, τὴν κοιτάζει ἀπ' ἐδῶ, τὴν κοιτάζει ἀπ' ἐκεῖ καὶ φαίνεται ἀποροῦσα. Τὸ γράψιμον τῆ ἡτο ἐντελῶς ἀγνωστον, αἱ δὲ σφραγίδες, αἵτινες ἐμαρτύρουν ὅτι ἡ ἐπιστολὴ προήρχετο κατ' εὐθίαν ἐξ Ἀγγλίας, δὲν διέλυον τὴν ἀπορίαν τῆς.

Ἐνῶ ἀνῆρχετο τὴν κλίμακα ἐν τούτοις ἐξηκολούθησε νὰ ἐξετάζῃ τὸν φακέλλον, χωρὶς νὰ βιασθῇ διόλου νὰ τὸν ἀνοίξῃ. Τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον — Τερέζαν Ἄνδρου, — ἦτο καθαρῶς γεγραμμένον, ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς ὁδοῦ, ἐκ τοῦ ὀνόματος ὁμοῦ ταύτης μόνον ἡ τελευταία συλλαβὴ κ ο ὕ ρ ἡτο εὐανάγνωστον.

(ἀκολουθεῖ)